

Нела Тонковић

ЖИВОТ ЈЕ ИГРА – ПЛЕШИ НА СВОЈ НАЧИН

Нова серија радова Јелене Трајковић Попиводе, настала 2024. године, произилази из њених претходних тематских преокупација. Тражећи начин да људску тежњу за сврхом и њене одјеке у „великим кретањима” света преточи у језик визуелног, уметница је развила монументалне форме својих радова – сасвим у складу с осећањем теме којом се бави. Ипак, овај нови циклус специфичан је и по томе што је већи број радова сведеног формата; у односу на раније, готово да су камерни. Потребно да ослободи нове формате и форме, да искорачи из препознатљивог, у тесној је вези са жељом уметнице да настави да истражује тему која је обликовала неке од њених најпрепознатљивијих радова.

Живоћ је игра – Плеши на свој начин пред очима посматрача делује као густа, вибрантна мрежа линија у којој се проналазе обриси људских прилика или препознатљивих делова тела у покрету. Јелена Трајковић Попиводе у раду се већ дуго осврће на вишезначну мисао која живот сагледава као игру – не као једноставну забаву, забављеност ма чиме, већ као покрет, као сам начин постојања. Човек, уколико учествује у *животној игри* – а учествује самом чињеницом бивања на свету – свакако је у *покрећу* унутар те игре. У том смислу, статичност би зауставила то човеково кретање и не би имао могућности да га настави. Игра као покрет тако се нашла у средишту уметничког интересовања Јелене Трајковић Попиводе.

У новој серији радова уметница посеже за неколиким техникама. Комбинује суви жиг и акварел како би суптилно означила снагу покрета. Преклапа слојеве просеченог папира испред стакла, настојећи да истакне крхкост и узвишеност *игре*. Наслањајући се на свој претходни рад, она следи зов трагања за увек новим начинима представљања једне исте идеје. Распон материјала и техника којима изражава своју идеју позиционира је међу уметнике спремне на експеримент, на разумевање флуидности форме, јер се у њиховом раду заступа идеја – свим средствима саопштавања.

Покрет у радовима Јелене Трајковић Попиводе постаје знатно више од *померања* – он је динамизам људског тела и живота. То да сваки човек постоји као особа *слободна* да велику игру живота „плеше на свој начин” данас је, нажалост, можда још недосегнут идеал, али нас њена уметност непрекидно подсећа на то да смо сви позвани да будемо слободни. Свет који бисмо заједно створили истовремено би био и снажан и суптилан, као на њеним радовима.